

जीर्णोद्वारे तथोद्याने तथा गृहनिवेशने ।
हाराभिवर्धने तद्वत् प्रासादेषु गृहेषु च ।
वास्तुप्रशमनं कुर्यात् पूर्वमेव विचक्षणः ।
एकाशीतिपदं लेख्यं लेखकेवासुपिष्टके ।
होमस्त्रिमेखले कार्यः कुण्डे हस्तप्रमाणके ।”
विश्वकर्मा ।

“खाताधिके भवेदोगी ह्रीने धेनुधनस्यः ।
वक्रकुण्डे तु सन्नापो मरणं क्षिप्तमेखले ।
मेखलारहिते शोको ह्यधिके वित्तसंशयः ।
भाष्याविनाशकं कुण्डं प्रोक्तं योऽपि विना कृतम् ।
अपत्यध्वंसनं प्रोक्तं कुण्डं यत् कण्डवर्जितम् ।”
वशिष्ठसंहितायाम् ।

“तस्मात् सत्यं परीक्ष्यैव कर्तव्यं शुभवेदिकम् ।”
एवंविधकुण्डासम्भवे क्रियासारः ।

“कुण्डमेवंविधं न स्यात् स्थाण्डिलं वा समा-
अयेत् ।”

मत्स्यपुराणम् ।
“यवेः क्षुण्डतिलैस्तद्वत् समिद्धिः क्षीरसम्भवेः ।
पालाशैः खादिरैरपामार्गंडुमरसम्भवेः ।
कुशदूर्वाभ्यैवापि मधुसर्पिःसमन्वितैः ।
कार्येषु पञ्चभिर्विद्वैर्विद्वत्बीजैरपि वा ।
होमान्ते मन्त्रभोज्यैश्च वास्तुदेशे वर्जितं हरितम् ।”
अत्र होमे मन्त्रानाह विष्णुधर्मोत्तरम् ।
“वास्तोष्यतेन मन्त्रेण यजेच्च गृहदेवताम् ।”
वास्तोष्यतेन वास्तोष्यतिदेवतेन पञ्चमन्त्रेण ।
वज्रिद्रव्यं च पायसं प्रागेव लिखितम् ॥ ३ ॥
ब्रह्मस्थाने ततः कुर्याद्वास्तुदेवस्य पूजन-
मिच्छादि । सुवर्णं गां वस्त्रयुगमाचार्याय निवे-
दयेत् । इत्यन्तमत्रापि बोध्यम् कल्पतरौ मत्स्य-
पुराणम् ।

“ततः सर्वैर्विधिज्ञानं यजमानस्य कारयेत् ।
दिवांश्च पूजयेद्ब्रह्मा ये चान्ये गृहमागतः ।
एतद्वास्तुप्रशमनं कृत्वा कर्मे समाचरेत् ।
प्रासादभवनोद्यानप्रारम्भे परिवर्तने ।
पुरवेशप्रवेशेषु सर्वदोषापनुत्तये ।
इति वास्तुप्रशमनं कृत्वा सञ्चलं वेष्टयेत् ।”
इति मत्स्यपुराणे उपक्रमोपसंहारयोर्वास्तुप्र-
शमनत्वेनाभिधानात् वास्तुप्रशमनं कर्मण्यो
नामधेयं इति तेनैवोल्लेखः सर्वदोषापनुत्तये
इति श्रुतेः वास्तुसर्वदोषापनोदनं फलं संकल्प्य
तु तदुल्लेखः कार्यः । एतत् प्रारम्भप्रवेशान्य-
तरस्मिन्वश्यं कर्तव्यम् । आवश्यकत्वे प्रमाणं
प्रागेवोक्तम् । इति श्रीरघुनन्दनभट्टाचार्यविर-
चितं वास्तुशास्त्रतत्त्वं समाप्तम् ।

वास्तुकं, क्री, (वास्तु एव । वास्तु + स्वार्थे कन् ।)
वास्तुकशाकम् । इत्यमरटीकायां भरतः ।
(यथा, सुश्रुते । १ । १६ ।

“तदुल्लेखकजीवन्तीसुनिषयकवास्तुकेः ।”)
वास्तुक्री, स्त्री, पिप्पलीशाकम् । इति राजनिर्घण्टः ।
वास्तुकं, क्री, (वसन्ति गुणा अत्रेति । वस +
ऊलृक्तादयश्चेति साधुः ।) शाकविशेषः । वेतुया
इति भाषा । तत्पर्यायः । वास्तु २ वास्तुकम् ३

वसुकम् ४ वस्तुकम् ५ हिलमोषिका ६ शाक-
राजः ७ राजशाकः ८ चक्रवर्ती ९ । अस्य
गुणाः । मधुरत्वम् । सुशीतलत्वम् । चारुत्वम् ।
मादनत्वम् । त्रिदोषजित्वम् । रोचनत्वम् ।
ज्वरहरत्वम् । महाशूलं नाशनामम् । मल-
मूत्रशुद्धिकारित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ।
अपि च ।

“वास्तुकं वास्तुकञ्च स्यात् चारुपत्रञ्च शाक-
राट् ।

तदेव तु दृढत्वञ्च रक्तं स्याद्ग्रीववास्तुकम् ।
प्रायशो यवमध्ये स्यात् यावत् शाकमतः स्मृतम् ।
वास्तुकद्वितयं खादु चारं पाके कटूदितम् ।
दोषनं पाचनं रुच्यं लघु शुक्रबलप्रदम् ।
सरं ग्रीवाक्षपित्तासलमिदोषत्रयापहम् ।”

इति भावप्रकाशः ।

वास्त्यं, त्रि, वस्तिवसन्ति । वस्तुवसन्ति । वस्तु-
सन्ति । वास्तुवसन्ति । वस्तिवस्तुवस्तुवास्तु-
शब्देभ्यः स्त्रीप्रत्ययेन निष्पन्नम् । (वस्तौ
भवम् । वस्ति + “इतिक्विकलशिवस्यस्य हे-
ट्ठच् ।” ४ । ३ । ५६ । इति ट्ठच् । वस्ति-
भवम् । यथा, छान्दोग्योपनिषदि । ३ । १६ ।
२ ।

“तत् यत् रजतं स्रियं पृथिवी यत् सुवर्णं चा
द्यौर्यश्चरायु ते पर्वता यदुल्कं समेधो नौहारी
या धमनयस्ता नद्यो यदास्येत्युदकं स ससुद्रः ।”
वस्तिरिव । वस्ति + “वस्तेट्ठच् ।” ५ । ३ ।
१०१ । इति ट्ठच् । वस्तिवदृश्यम् । इति सिद्धान्त-
कौस्तुभे ।)

वास्तोष्यति, पुं, (वास्तोर्गृहस्तेनस्य पतिरधि-
ष्ठाता । “वास्तोष्यतिगृहमेधाच्छ च ।” इति
निपातनात् अलुक् घत्वञ्च । यद्वा, “वास्तन्त-
रित्त्वं तस्य पतिः प्राप्ता विभुत्वेन ।” इति
निघण्टुटीकायां देवराजयज्वा । ५ । ४ । ६ ।)
इन्द्रः । इत्यमरः । (देवतामात्रम् । यथा,
भागवते । १० । ५० । ५३ ।

“वास्तोष्यतीनाञ्च गृहैर्वलभीभिश्च निर्मितम् ।
कातुर्त्यर्ग्यजनाकीर्णं यदुदयगृहोत्तमतम् ।”
“कश्च नगरगृहादौ वास्तोष्यतीनां देवानाञ्च
गृहैर्वलभीभिश्चन्द्रमालिकाभिश्च निर्मितम् ।”
इति तद्वीकायां खामी । गृहपालयितरि, त्रि ।
यथा, ऋग्वेदे । ७ । ५४ । १ ।

“वास्तोष्यते प्रतिजानीह्यसान्
स्वावेशे अनमीवो भवानः ।”
“हे वास्तोष्यते गृहस्य पालयितर्देव त्वं अस्मान्
त्वदीयान् स्तोत्रनिति प्रतिजानीहि ।” इति
तद्वाक्ये सायणः ।)

वास्थः, पुं, (वस्त्रेण परिहृतो रथः । वस्त्र + “परि-
हृतो रथः ।” ४ । २ । १० । इति अण् ।)
वस्त्राहतरथः । इत्यमरः । २ । ८ । ५४ । त्रि,
वस्त्रसम्बन्धी ।

वास्थः, त्रि, वारि तिष्ठति यः । वारश्चन्द्रपूर्व-
स्थाधातोर्देवप्रत्ययेन निष्पन्नः ।

वास्थः, पुं, उद्या । जोहम् । इति केचित् । मृद्वन्-
मध्य इति साधुपाठः ।

वास्थ्यः, पुं, नागकेशरः । इति रत्नमाला ।
वाह, ऋ ड ङ ञे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
आत्म०-अक०-सेट् ।) ऋ, अववाहत् । ड,
वाहते । ववाह रक्तं पुरुषास्तौ जाताः सङ्ग-
शब्दः इत्यादि सिद्धार्यमोह्यादिश्च वहधातुं
मन्यते वर्णदेशशरणादेवौ । वस्तुतस्तु बहुवाद्य-
सम्मतत्वादोह्यादिरनेनोपचितः । ववाहेति
चक्षुःप्रयोगस्य तु वाह ऋ ड ङ ञे इत्यस्मात्
गणकतानित्वात् परस्मैपदविहिः अनेकार्थ-
त्वात् सुसाधेय्यैः । अथवा वव इत्याह इत्येव
याख्यानम् । इति दुर्गादासः ।

वाहः, पुं, (उल्लेखनेनेति । वह + करणे घञ् ।)
घोटकः । (यथा, अध्यात्मरामायणे । १५ । ५२ ।
“इत्याश्रमः सुमन्त्रोऽपि रथं वाहेरयोजयत् ।”)
परिमाणविशेषः । इत्यमरः । यथाहुः ।
“पत्नं प्रकुञ्चकं सुष्टिः कुह्वस्तचतुष्टयम् ।
चत्वारः कुङ्वाः प्रस्थचतुःप्रस्थमयादिकम् ।
अष्टादिको भवेत् द्वौघो द्विद्वौघः स्वर्प उच्यते ।
चाह्वस्वर्पो भवेत् खारी द्वे खार्यौ गोण्डाह्वता ।
तामेव भारं जानीयात् वाहो भारचतुष्टयम् ।”
इति भरतः ।

चतुर्दशमेदात् संख्यायात्त्वम् । तथा च ।
“चतुरादिको द्वौघः वोङ्गद्वौघा खारी ।
विंशतिद्वौघः कुम्भः दशकुम्भो वाहः । इति
खामी । ॥ ३ ॥ भुजः । दृषः । वायुः । इति
शब्दरत्नावली । (प्रवाहः । यथा, कथाचरित-
चामरे । ६३ । ८१ ।

“यच्चाचिराण्यधूमादिमार्गाविव समागतौ ।
गङ्गायमुनयोर्वाहौ भातः सुगतये वृणाम् ।”
वाहनम् । यथा, तत्रैव । ६२ । १५७ ।

“तच्छ्रुत्वा तत्र भिकार्ता राजा वाहवस्तुत्सुकः ।
जलादुत्थीय तत्पृष्ठमारोहत् गतभीर्मुदा ।”)
वाहकः, त्रि, (वहतीति । वह + क्तुञ् ।) वहन-
कर्त्ता । वहति यः । इत्यर्थे ऋकप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
(यथा, भागवते । १० । १८ । २१ ।

“आचेरुर्विधाः क्रौडा वाहवाहकलक्षणाः ।
यच्चारोहन्ति जेतारो वहन्ति च पराजिताः ।”)
वाहविघ्न, [त्र] पुं, (वाहानां घोटकानां द्विघ्न
शत्रुः ।) महिनः । इत्यमरः ।

वाहनं, क्री, (वहत्यनेनेति । वह + करणे क्नुट् ।
“वाहनमाहितात् ।” ८ । ४ । ८ । इत्यत्र
“वहतेक्यंष्टि दृढिरिहैव सञ्जे निपातनात् ।”
इति भट्टोजिदीक्षितोक्ता निपातनात् दृढिः ।)
हस्त्यन्तर्यदोलादिः । तत्पर्यायः । धानम् २
युग्मम् ३ पत्रम् ४ क्षोरणम् ५ । इत्यमरः ।
२ । ८ । ५८ । ॥ (यथा, रघुः । ११ । १० ।

“पूर्वदृष्टकथितैः पुराविदः
सातुजः पिष्टघस्य राघवः ।
उल्लमान इव वाहनोचितः
पादचारमपि न शमावयत् ।”)